

terdatterselskab eller omvendt eller lån mellem søsterselskaber. Ikke kun registrerede aktie- og anpartsselskaber, men også andelsforeninger eller andre foreninger, herunder foreninger af selskaber, kan anses som koncernforbundne selskaber. En fond og selskaber, hvori fonden direkte eller indirekte råder over mere end halvdelen af stemmerne, anses også for at være koncernforbundne selskaber. Nærtstående aktionærer som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 3, anses ved bedømmelsen af aktionærkredsen som en og samme aktionær. Er to selskaber ejet af hver sin personlige hovedaktionær, der er nærtstående, f.eks. ægtefæller eller far og søn, kan tab på udlån fra det ene selskab til det andet ikke fradrages ved indkomstopgørelsen. De nærtstående aktionærer identificeres med hinanden, således at de to selskaber anses for ejet af samme aktionær.

Til nr. 10

Med de gældende skatteregler vil det være muligt at optage lån mod en ydelse, f.eks. i form af rente, der er fuldt fradragsberettiget, og anvende dette lån til investering i værdipapirer, der med fuld sikkerhed giver et afkast, som efter skat er højere end den samlede betaling efter skat for det lånte beløb. Arrangementet vil således på grund af skattereglerne give et sikkert overskud.

Det anføres ofte, at sådanne transaktioner på grund af de hermed forbundne omkostninger (stempel, salær m.v.) vil være uden interesse i det praktiske liv. Al erfaring viser imidlertid, at der ved transaktioner af tilstrækkelig størrelse dels ofte opnås en reduktion i transaktionsomkostningerne, dels at der under alle omstændigheder bliver tale om et skattefrit provenu af betydelig størrelsesorden. Hertil skal lægges, at dette provenu er opnået helt uden indsats af egenkapital.

Den foreslåede ændring af beregningen af mindsterenten vil gøre sådanne transaktioner endnu mere rentable.

For at fremme investering i aktiviteter, der øger produktion og beskæftigelse frem for uproduktive, spekulationsprægede investeringer (der alene er rentable på grund af skattereglerne), er det nødvendigt med den foreslåede lovændring.

Til nr. 11

Efter kursgevinstlovens § 8 A er størstedelen af realkreditinstitutternes nuværende udlånsvirksomhed fritaget fra kursgevinstlovens øvrige bestemmelser. Dette gælder først og fremmest obligationslån.

Realkreditinstitutternes obligationslån udstedes typisk i overensstemmelse med det såkaldte balanceprincip, hvilket direkte var et krav indtil den nye realkreditlov fra 1989. Balanceprincippet indebærer for det første, at der er overensstemmelse mellem det modtagne pantebrevs hovedstol og de udstedte obligationers pålydende værdi, og for det andet, at der er balance mellem låntagers betalinger til realkreditinstituttet og realkreditinstituttets betalinger til obligationsejerne. Dermed vil der være overensstemmelse mellem realkreditinstituttets kursgevinst på det modtagne pantebrev og realkreditinstituttets kurstab på de udstedte obligationer.

Efter kursgevinstlovens almindelige regler ville realkreditinstituttet blive beskattet af kursgevinsten på pantebrevet, men ville ikke have fradragsret for det tilsvarende kurstab på obligationerne, såfremt mindsterentekravet er opfyldt (blåstemplede obligationer). Den manglende fradragsret følger af bestemmelsen i § 5, stk. 4, der har til formål at afskære debtors fradragsret i de tilfælde, hvor kursgevinsten er skattefri hos private købere af obligationerne.

For at undgå denne utilsigtede beskatning af kursgevinsterne på pantebrevene uden fradragsret for de tilsvarende kurstab på obligationerne er realkreditinstitutterne efter kursgevinstlovens § 8 A fritaget for at medregne kursgevinster og -tab i forbindelse med bl.a. obligationslån.

Efter lovforslagets § 1, nr. 6, der videreføres, jf. ændringsforslag nr. 4, skal bestemmelsen i kursgevinstlovens § 5, stk. 4, ikke længere omfatte gæld i fremmed valuta. Dette er en følge af, at mindsterentereglen foreslås ophævet for fordringer i fremmed valuta, således at kursgevinsten hos fordringshaveren fremover vil være fuldt skattepligtig. Når bestemmelsen i § 5, stk. 4, ikke længere vil ramme realkreditinstitutternes udlånsvirksomhed i fremmed valuta, bortfalder grundlaget for at opretholde den særlige regel om obligationslån i § 8 A for så vidt angår fremmed valuta. Det foreslås derfor, at § 8 A ik-